

Regularizare TVA sau compensare între diferența de preț și TVA în procedura insolvenței?

Autor: Cosmin Flavius Costăș

În diverse proceduri de insolvență, în contextul executării unor antecontracte de vânzare-cumpărare, unii creditori sau practicieni în insolvență exhibă o poziție în sensul în care eventualele sume plătite în plus de contribuabil prin aplicarea unei cote de TVA superioare nu pot fi compensate cu diferența de preț de achitat. Cu alte cuvinte, cinic, promitenții-cumpărători ar trebui să achite integral diferența de preț plus TVA și s-ar putea înscrie în tabel, ca și creditori chirografari, pentru TVA achitată în plus. Soluția este, credem noi, alta: Ca urmare a modificării cotei de impunere a TVA, se introduce obligativitatea efectuării simultane a două operațiuni: facturarea cu noua cotă de impunere și stornarea avansurilor. În aceste condiții, în funcție de împrejurarea dacă noua cotă de TVA este mai mare sau mai mică decât cota anterioară, există diferențe de plată (cazul majorării de TVA de la 19 la 24% pentru persoanele

juridice) sau diferențe de restituit (cazul reducerii de TVA de la 19 la 5% pentru persoanele fizice). Pentru un consumator final, regularizarea se face prin factura de regularizare. Pe cale de consecință, cumpărătorul va fi obligat să-i achite vânzătorului o diferență de bani (de pildă, în cazul creșterii TVA de la 19 la 24%) sau poate să pretindă vânzătorului restituirea unei diferențe de bani (de pildă, în cazul reducerii TVA de la 19 la 5%). Pentru persoanele impozabile, înregistrate în scopuri de TVA, regularizarea se face prin decontul de TVA. Într-o speță de acest tip nu operează compensarea între prețul contractual datorat și TVA de plată, ci se procedează la regularizarea TVA, ca urmare a existenței avansurilor și cotelor diferite de TVA. Această regularizare este obligatorie potrivit dispozițiilor Codului fiscal și urmează regulile Codului fiscal, fără ca în speță să fie necesară sau posibilă aplicarea dispozițiilor dreptului comun referitoare la compensare. Cu alte cuvinte, promitenții-cumpărători nu vor suporta riscul insolvenței societății promitente-vânzătoare.

Acest material a fost publicat în Newsletterul [Costaș, Negru & Asociații](#).